यात्रानिसित्तकथनं खप्रमङ्गलकी त्तेनम् ॥ वामनस्य तु माहात्म्यं वाराहस्य ततः परम् ॥ समुद्रमथनं तदन् कालकूटाभिणान्तनम् । देवासुर्रावमदेख वास्तुविद्या तथैव च ॥ प्रतिमालच्यं तदद्देवतास्यापनं तथा। प्रामादलच्यं तदस्यक्षणनाष्ट्र लच्चाम् ॥

प्रासाहतच्यां तदन्मखपानाच लच्यम् ॥
भविष्यराचासद्भो महादानातुकीर्त्तनम् ।
कल्पातुकीर्त्तनं तद्वत् पुरागिश्सिन् प्रकीर्त्ततम्॥"
तत्पलस्रति: ।

"पविचमेतत् कद्यागमायुः कीर्त्त विवर्द्धनम्। यः पर्वेक्तृगुयादापि स याति भवनं हरेः॥ लिखित्तेत्त् यो ददाद्धेममत्स्यगवात्तितम्। विष्णयाभ्यक्षां विष्ठवे स याति परमं पदम्॥" इति श्रीनारदीयपुराणे पूर्वभागे बहुदुपाखाने चतुर्थपादे १०० स्रध्यायः॥ १६॥ सप्तद्भं गरुद्पुरागम्।

श्रीत्रह्मोवाच।

"मरीचे प्रस्तु वच्च्यद्व पुरासं गारुडं श्रुभम्। गरुडायात्रवीत् पृष्टी भगवान् गरुडासनः॥ स्कीनविश्रसाहसं ताल्यक्ष्यक्षयाचितम्॥" तत्र प्रस्तेस्टि।

तत्र पूर्वखाडे। "पुरागोपक्रमी यत्र सर्गसङ्घेपतस्ततः। स्रयांदिपूजनविधिदींचाविधिरतः परम् ॥ त्र्यादिपूजा ततः पञ्चात्रवयृष्टाचेनं हिल !। पूजाविधानच तथा वैगावं पञ्जरं ततः। योगाध्यायस्ततो विष्णोर्नामसाइसकीर्तनम्। थानं विष्णोस्ततः स्वयंपूजा ख्लाञ्चयार्चनम्। मालामलाः शिवाचां य गणपूजा ततः परम्। गोपालपूजा चे लोकामो इन श्रीधरार्चनम् ॥ विष्णुची पञ्चतत्वाची चकाची देवपूजनम्। न्यासादिसन्थोपास्ति च दुगार्चाय सुरार्चनम्। पूजा माइयरी चातः पवित्रारोष्ट्याचेनम्। मतिथानं वास्तुमानं प्रासादानाच लचयम्। प्रतिष्ठा सर्वदेवानां पृथक्पूचाविधानतः। योगोश्टाङ्गो दानधर्मः प्रायिचत्तं निधिक्रिया॥ दीपेण्नरकाखानं स्यंयू इच च्योतिषम्। सासुदिकं स्वरज्ञानं नवर वपरी चगम्॥ माहात्मामच तीर्चानां गयामाहात्मासुत्तमम्। ततो मन्तराखानं पृथक् पृथक्विभागशः॥ पित्राखानं वर्णधमा द्रवशुद्धिः समपेगम्। श्राहं विनायकस्याची यहयज्ञस्वयात्रमाः॥ मननाखा प्रेताश्रीचं नीतिसारी व्रतीक्तय:। स्र्यंदंशः सोमवंशीरवतारकधनं हरेः॥ रामायणं हरिवंशी भारताखानकन्ततः। गायुक्ते दे निदानं प्राक् चिकित्साहया गुगाः॥ रोगन्नं कवचं विष्णोर्गाठडं चेपुरी मनुः। प्रजन्दामिवाना ह्यायुर्वेदकीर्तनम् ॥ चौषधीनामकचनं तती चाकरणो इनम्। क्रन्द: प्रास्तं सदाचार सतः सानविधः स्ततः॥ तर्पणं वैश्वदेवच सन्धा पार्वणकमे च। निखन्नाइं निष्णाखं धर्मेमारोश्घनिष्कृतिः॥ प्रतिसंक्षम उलोश्साद्युगधर्साः कतेः पलम्। योगशास्त्रं विणुभिक्तिनेमस्त्रिक्तं हरे: ॥ माहासंग्रं वैण्यवद्याय नारसिंहस्तवोत्तमम्। ज्ञानान्द्रतं गुद्धाय्वं स्तीनं विष्युचनाइयम् ॥ वेदान्तवाद्वासिद्धान्तं बद्धानानं तथात्मकम्। गौतासारफलोत्कीर्त्तः: पूर्वस्वख्डोय्यमीरितः॥" उत्तरस्वद्धे प्रेतकस्ये।

"अथासीवीत्तरे खर्के प्रतकल्यः पुरीहितः। यन तार्चेण संपृष्टी भगवानाइ वाड्व ! ॥ धमीपकटनं पूर्वयोनीनां गतिकार्यम्। हानाधिकं फलचापि प्रोक्तमत्रीई देश्विम्॥ यमलोकस्य मार्गस्य वर्णनच ततः परम्। योड्ग्याह्यमनकं वत्तानाचाच विश्तम्॥ निष्कृतियममार्गस्य धर्माराजस्य वैभवम्। प्रेतपीड़ाविनिर्देश: प्रेतच्छ्रनरूपणम् ॥ प्रेतानां चरिताखानं कार्यं प्रेततां प्रति। प्रतहत्वविचारस सिपखीकर्गास्तयः॥ प्रतलमाचणाखानं दानानि च विसुत्तये। चावस्यके तमं दानं प्रेतसी खकरं हितम् ॥ शारीरकविनिहें शे। यमलेकस्य वर्णनम्। प्रेतत्वोडारकथनं कर्मकर्न्विनर्थयः॥ ख्यो: पूर्विक्रयाखानं पचात् कर्मानिरूपयम्। मध्यं वीद्यानं याद्वं खर्गप्राप्तिकिया हनम् ॥ स्तकस्याच सङ्गानं नारायणविक्रिया। विधासगेसा माद्यासा निधिहपरिवर्जनम् ॥ च्यपन्त्युक्रियाक्तिच विपाकः कम्मेणां नृगाम्। श्वाश्वविचारच विणुधानं विसुक्तये॥ खर्गतौ विह्ताखानं खर्मधौखनिरूपणम्। भूलीकवर्णनचीव सप्तधा लेकवर्णनम । पची ईखे। कक्षण ब्रह्मा खिलिकी र्मनम्। ब्रह्माकानेकचरितं ब्रह्मजीवनिरूपम्॥ चात्रान्तकलयास्थानं फलस्तुतिनिरूपसम्। द्र वेतहा वड़ं नाम पुरायं सुतिस्तित्म् ॥" तत्पलश्वति:।

"की तितं पापप्रमनं पठतां प्रख्तां नृषाम्। लिखिलेतत् पुराणनु विद्युते यः प्रयक्कति ॥ सौवर्षे इंसयुग्माद्धां विद्याय स दिनं बचेत् ॥"॥॥ इति श्रीनारदीयपुराणे पूज्यभागे रुष्टदुपाखाने चतुष्पादे १०० व्यधायः ॥ १०॥ चाराद्यं बद्धाक्षपुराणम्।

श्रीत्रस्रोवाच ।

"ऋषु वस ! प्रवच्यामि बच्चाखाखं पुरातनम्।
यच हादप्रधाचलं भाविकत्यक्यायुतम्॥
प्रक्रयाखोश्तृषङ्गाख उपोद्धातस्तृतीयकः।
चतुर्थ उपसंचारः पादाचलार एव चि॥
पूर्व्वपाददयं पूर्व्वां भागोश्त्व ससुदाद्धतः।
हतीयो मध्यमो भागचतुर्यसूत्तरो मतः॥" *॥
तत्र पूर्व्वभागे प्रक्रियापादे।
"वादी क्रत्यसमुद्देशी निभवाख्यानकं वतः।
चिर्ग्यगभीत्यत्तच्च कोकक्त्यनमेव च॥
एव व प्रधमः पादो दितीयं ध्रुगु मानद्।॥"
पूर्व्वभागे च्युषङ्गपादे।
"कत्यसन्वन्तराख्यानं कोकज्ञानं ततः परम्।

मानसीस्टिक्यनं रुद्रप्रस्ववर्णनम्॥ महादेवविमूतिच ऋषिसगैस्ततः परम्। चामीनां विचयचाथ कालसङ्घाववर्णनम्॥ पियजताचयोद्देश: पृथियायाभविक्तर:। वर्णनं भारतस्यास्य ततीरमोवां निरूपणम् ॥ जम्बाद्सप्रदीपाखा ततीरधीलोकवर्णनम्। जर्बनोकानुकथनं यहचारस्ततः परम्॥ चादिखब्हकथनं देवयहानुकीर्भनम्। गीलकराज्याखानं महादेवस्य वैभवम्। यमावास्यानुकथनं युगतत्वनिरूपमम्। यच्चप्रवर्भनं चाय युगयोरन्ययो: कृति: ॥ युगप्रजालचगाच ऋषिप्रवर्वर्णनम्। षेदानां यसनाखाानं खायभावनिरूपणम् ॥ शेवमन्वन्तराखाानं पृथिवीरी हनन्ततः। चाचुषेश्यतने सर्गो हितीयोशिकः पुरोदले ॥" मध्यमभागे उपोद्वातपादे। "चयोपोद्वातपादे तु सप्तर्षिपरिकीर्तनम्। प्राजापत्यचयस्तसाह्वादीनां समुद्भव: । ततो जयाभिया हारी मरदुला तिकी र्तनम्। कार्यपेयानुकथनस्थिवंश्विक्षणम् ॥ पिलक्षानुकयनं याह्नक्षकतः परम्। वेवखतसमुत्पत्तिः स्टिस्तस्य ततः परम् ॥ मनुपुत्राचयसातो गान्धर्वस्य निरूपणम्। द्याक्षवंश्रकथनं वंशीवने: समहातान: ॥ च्यमावसीराचयच रजेचरितमद्भुतम्। ययातिचरितचाय यदुवंग्रानिरूपणम्। कार्त्तवीर्यस्य चरितं जामदयं ततः परम्। विधावंगानुक्यनं सगरस्थाय सम्भवः॥ भागेवस्यानुचरितं तथा कार्यवधात्रयम्। समरखाथ चरितं भागवस्य कथा पुन: ॥ देवासुराइवकथा क्रमाविभीववर्णने। इनस्य च स्तवः पुरायः सुक्रेया परिकीत्तिः॥ विष्णुमाहातामाक्यनं विलवंश्विक्पणम्। भविष्यराजचरितं संप्राप्तिय कलौ युगे ॥ एवसुद्वातपादी। यं हतीयो मध्यमे द्वे ॥" उत्तरभागे उपमं हारपादे। "चतुर्यस्पसं द्वारं वस्त्रे खब्हे तथोत्तरे। वैवस्तान्तराख्यानं विक्तरेण यथातथम् ॥ पूर्वमेव ससुद्धं सङ्घादि कथाते। भविष्याणां मन्नाच चरितं हि ततः परम्॥ कल्पप्रलयनिर्देश: कालमानं तन: परम्। लोका बतुर्ध्य ततः कथिता मानलच्यीः ॥ वर्णनं नरकाणाच विकन्नाचरणे सतः। मनोमयपुराख्यान लयः प्राकृतिकस्ततः ॥ ग्रेवंस्थाय पुरस्यापि वर्णनच ततः परम्। जिविधाद्गुणसम्बन्धाच्यन्त्रां कीत्तिता गति:। चनिह् स्थापतकांस्य ब्रह्मणः परमातानः। ष्यन्वयवितरेकाभ्यां वयेनं हिततः परम्॥ इत्येष उपसंद्वार: पादी हत्तः स चीत्तर:। चतुव्यादं पुराणं ते ब्रह्माण्डं ससुदाहुतम् ॥ अराहभ्रमनीयम्यं सारात्मारतरं दिन ।। त्रसाख्य चतुर्लचं पुरायत्वेन पञ्जते ।